

Sygn. akt VI Ka 318/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Skowron

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014r.

sprawy **W. Z.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 17 marca 2014 r. sygn. akt II K 728/13

I. uchyla zaskarżony wyrok w pkt I części dyspozytywnej, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny i na podstawie art. 572 kpk w zakresie połączenia kar grzywny postępowanie wobec skazanego W. Z. umarza,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 318/14

UZASADNIENIE

W. Z. skazany został prawomocnymi wyrokami:

Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 13.05.2010 r. w sprawie sygn. akt II K 94/10, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1,2 i 3 kk popełniony w dniu 12 stycznia 2010 r., na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata, oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 13.05.2011 r., w sprawie II Ko 418/11,

Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 26.01.2011 r. w sprawie sygn. akt II K 1093/10 za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 10 listopada 2010 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 23.05.2013 r., w sprawie II Ko 346/13

Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 21.12.2010 r. w sprawie sygn. akt II K 1034/10 za czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 33 § 1,2 i 3 kk popełniony w dniu 14 czerwca 2010 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 18.03.2013 r., w sprawie II Ko 461/13

Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 08.10.2012 r. w sprawie sygn. akt II K 354/12 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 28 sierpnia 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lat .

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem łącznym z dnia 17 marca 2014 roku w sprawie IIK 728/13:

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk połączył skazanemu W. Z. kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone w sprawach II K 1034/10 i II K 1093/10 i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

II. na podstawie art. 572 kpk w pozostałej części postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarzył,

III. na podstawie art. 577 kpk w zw. z art. 63 § 1 kk zaliczył skazanemu W. Z. na poczet orzeczonej kary łącznej 1(jednego) roku i 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1034/10 od dnia 14.12.2013 do dnia 17.03.2014 r.,

IV. pozostałe rozstrzygnięcia w połączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania ,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) w tym VAT, tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu,

VI. na podstawie art. 624§1kpk i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego i nie wymierza mu opłaty .

Z wyrokiem tym nie zgodził się skazany W. Z., zaskarżając wyłącznie zawarte w nim orzeczenie o karze łącznej grzywny. Skarżący podniósł, że wobec zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 1093/10, orzeczona także tym wyrokiem na podstawie art. 71 § 2 k.k. kara grzywny nie podlega wykonaniu, a co za tym idzie brak było podstaw do orzekania w przedmiocie kary łącznej grzywny.

W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł jak należy rozumieć o uchylenie wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny i umorzenie postępowania w zakresie połączenia kar grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego jest zasadna.

O ile jak najbardziej prawidłowo Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że w realiach niniejszej sprawy podlegają łączeniu kary pozbawienia wolności orzeczone wobec W. Z. wyrokami Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawach II K 1034/10 i II K 1093/10, to tak jak podnosi skarżący Sąd I instancji w sposób nieprawidłowy uznał, że orzeczone tymi wyrokami kary grzywny także podlegają łączeniu.

Uwadze Sądu Rejonowego bowiem uszło, że podstawą prawną orzeczenia kary grzywny w wyroku Sądu Rejonowego w Kartuzach w sprawie sygn. akt II K 1093/10 był przepis art. 71 § 1 k.k., a kara ta została orzeczona obok kary pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona. Następnie wobec zarządzenia postanowieniem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie sygn. akt II Ko 346/13 wykonania orzeczonej tym wyrokiem kary pozbawienia wolności, stosownie do art. 71 § 2 k.k. orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k. kara grzywny nie podlega wykonaniu. Z kolei kara grzywny, orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 1034/10 została orzeczona na podstawie art. 33 § 2 k.k., w związku z popełnieniem przez skazanego przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Zgodnie natomiast z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego orzekana na podstawie art. 71 § 1 k.k. kara grzywny ma charakter akcesoryjny, zależny od aktualności warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i - stosownie do treści art. 71 § 2 k.k. - w razie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności nie podlega wykonaniu. Co za tym idzie, w takiej sytuacji brak jest odpowiednich podstaw prawnych, wymaganych w art. 85 k.k., do połączenia tego rodzaju grzywny w wyroku łącznym z karą grzywny orzeczoną na innej podstawie (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 9 listopada 2005 r., sygn. akt V KK 346/05, LEX nr 200553, wyrok z dnia 28 maja 2009 r., sygn. akt II KK 332/08, LEX nr 512957, czy wyrok z dnia 10 listopada 2011 r., sygn. akt II KK 225/11, LEX nr 1084718, czy też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2012 r. II KK 235/12 Lex nr 1220811).

W świetle powyższego połączenie w zaskarżonym wyroku łącznym orzeczonej na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywny, niepodlegającej wykonaniu w związku z prawomocnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności z grzywną orzeczoną na podstawie art. 33 § 2 k.k. nastąpiło z rażącym naruszeniem art. 85 k.k. i art. 71 § 2 k.k. Naruszenie to przy tym miało istotny wpływ na treść orzeczenia - przede wszystkim dlatego, iż rozstrzygnięcie to niezasadnie zaostrzyło wymierzoną oskarżonemu karę poprzez zwiększenie jej o 100 stawek dziennych grzywny.

Zasadnym tym samym było uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt. I w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny i stosownie do art. 572 k.p.k. umorzenie postępowania w zakresie połączenia kar grzywny wobec skazanego W. Z., skoro brak było podstaw do dokonania połączenia tychże kar.

Zaskarżony wyrok nie był dotknięty uchybieniami określonymi w art. 439§1 k.p.k. jak również nie był rażąco niesprawiedliwy. Stąd w pozostałej części podlegał utrzymaniu w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. kierując się zasadami słuszności.